

at Kongehusets Medlemmer skulde indbefattes under denne Skat, finder jeg ikke, der er Grund til at gaa bort fra denne Bestemmelse.

Det glæder mig, at den ærede Ordfører kunde tænke sig en Forhøjelse af Arveafgiften til særlige Øjemed. Jeg vil deraf slutte, at man, om dette Forslag ikke nu vedtoges, vel ved en senere Lejlighed vil kunne gaa med til at indføre en stigende Arveafgift. Hvad angaar de Forpligtelser, som Staten efterhaanden overtager, og som tidligere paahvilede de enkelte, er det jo ikke saaledes helt igennem, at det, der ydes fra det offentlige Side, kun kommer de fattige til Hjælp og ikke de velhavende. Jeg skal eksempelvis nævne, at jo mere man forbedrer Skolevæsenet, desto mere strækker Forbedringen sig op efter til de bedrestillede, og jo mere man forbedrer Hospitalsvæsenet; desto mere strækker Forbedringen sig op efter til de bedrestillede. Saaledes kan det siges, at de ogsaa faa Gavn af de samfundsmæssige Foranstaltninger, hvilket de for øvrigt ogsaa tidligere have haft i større Udstrækning særlig paa Skolevæsenets Omraade, hvad der jo er fremhævet tidligere. Staten har ydet ganske anderledes Tilskud til Skoler for de velhavende end til Skoler for de fattige. Det forekommer mig fremdeles, at jeg ikke har Uret i de Betragtninger, som jeg har gjort gældende. Jeg maa fremdeles anse det for noget, der taler for mit Forslag, at man ud fra disse Betragtninger kommer til en Forhøjelse af Arvebeskatningen.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(*Alberti*): Det ærede Medlem for Randers (Knudsen) har ikke Ret, naar han siger, at det foreliggende Lovforslag ogsaa med Hensyn til Størrelsen af det forventede Udbytte svæver i Luften. Det foreliggende Lovforslag er udarbejdet paa Grundlag af saa nøjagtige og udførlige Beregninger, som overhovedet paa dette Omraade kunne gøres, medens der til Grund for det ærede Medlems Forslag om Skatteskalaer ikke ligger nogen som helst Beregning, saa at det ærede Medlems Skatteskalaer ikke alene svæve i Luften men ligefrem ere grøbne ud af den Luft, hvori de fremdeles svæve. Det glæder mig, at det ærede Medlem meget vel har forstaaet mine Udtalelser, som jeg har brugt dem, og saaledes som de enslydende dermed findes i Rigsdagstidenden, men naar det er Tilfældet, fatter jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem baade i Dag og ogsaa forleden Dag under første Behandling af et af Lovforslagene blev ved

at ønske nærmere Forklaring angaaende Betydningen af disse Udtalelser.

Hvad Spørgsmaalet om Beskatning af Kongehusets Medlemmer angaar, paaberbaerer det ærede Medlem sig stadig, at Loven af 2den Juli 1870 indfører Skat for Kongehusets Medlemmer, og derfor skulle vi nu ogsaa i denne Lov om Statskat indføre Skat for Kongehusets Medlemmer, men i Kommunen er det noget ganske andet, siger det ærede Medlem. Det ærede Medlem kan dog ikke være ubekendt med, at Kommunkatteloven for Kjøbenhavn af 19de Februar 1861 netop ogsaa paalægger Kongehusets Medlemmer at svare Skat. Det er altsaa den Opfattelse, man fra Begyndelsen af Tredserne til Halvfjerserne har haft, at det var rigtigt i saadanne Skattelove ogsaa at beskatte Kongehusets Medlemmer. Opfattelsen har ændret sig. Opfattelsen ændrede sig allerede i det Regeringsforslag, som blev forelagt i Samlingen 1896—97 af Finansminister Lüttichau, og denne ændrede Opfattelse har efterhaanden bredt sig saaledes, at den ogsaa er naaet til Borgerrepræsentationen i Kjøbenhavn, hvormed jeg kun kan udtale min fuldkomne Tilfredshed. Men naar saa er, synes det mig, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller, naar der her i Salen bliver Tale om i Lovforslag at fritage Kongehuset for Skat, skulle tie ganske stille.

Knudsen: Maa jeg med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelse bemærke, at hvis mine Ændringsforslag nu blive forkastede, og jeg ved 3die Behandling kommer i den Stilling, at jeg maa stemme for det hele Forslag, kommer jeg altsaa til at stemme for Kongehusets Medlemmers Fritagelse for Skattepligten, uagtet jeg er en Modstander deraf. Jeg staar i Virkeligheden ganske i samme Stilling med Hensyn til det kommunale Spørgsmaal, jeg staar ogsaa der paa det Standpunkt, at Kongehusets Medlemmer bør betale Kommuneskat; men naar der foreligger en samlet Indstilling fra det Udvalg, som har arbejdet paa Sagen, og hvori der intet Mindretalsstandpunkt er udtrykt, har jeg heller ikke for mit Vedkommende villet give nogen Mindretalsmening til Kende. Min Mening er imidlertid fremdeles den, at Kongehusets Medlemmer ogsaa burde betale kommunal Indkomstskat.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Alberti*): Altsaa hvor det drejer sig om Borgerrepræsentationen, er det omhandlede Spørgsmaal ikke saa graverende, at det er